

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D., s.r.o., K.P.**, (predtým R., s.r.o., K.P.), IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. J.Š.K. proti žalovaným: **1/ M.Č.L.**, IČO: X. a **2/ Mesto Č.**, zastúpenému advokátom JUDr. B.K.M.V., o **zaplatenie 825 544 Sk**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10Cb 26/07, na dovolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. decembra 2008, č. k. 3Cob 155/08-120, takto

### r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. decembra 2008, č. k. 3Cob 155/08-120 sa **z r u š u j e** a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Trebišove rozsudkom z 5. mája 2008, č. k. 10Cb 26/07-58 vyhovel žalobe a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 825 544 Sk istiny s 0,05% úrokom od 16. februára 2007 až do zaplatenia a zo sumy 7 746 Sk od 17. februára 2007 do 23. apríla 2007 úrok v sume 225 Sk, ako aj 162 531 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca a žalovaný 1/ uzavreli 31. decembra 2005 zmluvu o dodávke a odbere tepla č. 210/2006 na dobu neurčitú s účinnosťou od 1. januára 2006. Prílohou predmetnej zmluvy boli aj splátkové kalendáre na rok 2006 pre jednotlivé odberné miesta. Dňa 30. novembra 2006 účastníci uzavreli dodatok č. 1/2006. Následne 26. januára 2007 účastníci uzavreli dohodu o ukončení zmluvného vzťahu k 15. februáru 2007. V rovnaký deň žalobca uzavrel so žalovaným 2/ dohodu o ručení, v zmysle ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal, že uhradí za žalovaného 1/ prípadný rozdiel vo vyúčtovaní za obdobie

roku 2006 a za obdobie január, február 2007. Podľa bodu 6. dohody M. prehlásilo, že sa popri pristúpení k záväzku stáva aj ručiteľom žalovaného 1/. Dňa 1. februára 2007 žalobca vyúčtoval žalovanému 1/ celkové plnenie faktúrou č. OFT 070033 nedoplatok v sume 825 544 Sk a faktúrou č. OFT 070134 nedoplatok v sume 7 746 Sk, spolu 833 290 Sk. Potom ako žalovaný 1/ splatný záväzok nezaplatil, žalobca vyzval žalovaného 2/, aby uhradil dlžnú sumu namiesto žalovaného 1/. Žalovaní 1/ a 2/ záväzok nesplnili. Po späťvzátí žaloby v sume 7 746 Sk bolo predmetom konania zaplatenie sumy 825 544 Sk s 0,05% úrokom od 16. februára 2007 do zaplatenia a úrok 225 Sk zo sumy 7 746 Sk za obdobie od 16. februára 2007 do 23. apríla 2007. Pokiaľ ide o platby poukazované na účet žalobcu zo strany žalovaného 1/ a 2/, súd vypočul svedkov a vykonal aj dokazovanie listinnými dôkazmi. Po vykonanom dokazovaní zistil, že uplatnený nárok je čo do základu a výšky dôvodný. Žalovaní 1/ a 2/ nepreukázali svoje tvrdenie, že došlo k úhrade predmetnej pohľadávky. Preto súd zaviazal žalovaných na zaplatenie kúpnej ceny za dodané teplo a teplú úžitkovú vodu tak, ako je to uvedené vyššie.

Na odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ Krajský súd v Košiciach vec prejednal ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že je vecne správny a rozsudkom zo 4. decembra 2008, č. k. 3 Cob 155/08-120 potvrdil. Žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 53 360 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a vec po právnej stránke posúdil v súlade so zákonom. Odvolací súd poukázal na úplne a rozsiahle dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, ku ktorým nepovažoval za potrebné už nič dodať, preto rozsudok potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania zdôvodnil podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať tým, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s obranou žalovaného 2/ a ani nevykonal navrhované dôkazy. V stručnom odôvodnení sa odvolací súd obmedzil len na prevzatie dôvodov, uvedených v prvostupňovom rozhodnutí a ušlo jeho pozornosti, že súd prvého stupňa sa otázkou nejestvovania ručiteľského záväzku žalovaného 2/ v podstate nezaoberal. Vôbec sa nezmienal, prečo nevykonal navrhované dôkazy a prečo neprerušil konanie do skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C 162/08, v ktorom sa rozhoduje o neplatnosti zmluvy o ručiteľskom záväzku. Z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne s námietkami, argumentmi a návrhmi

na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že nemajú význam pre rozhodnutie vo veci samej. Ďalej namietal, že porušením uvedenej zásady došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci z hľadiska predvídateľnosti práva. Súd bez preskúmania uznal ručiteľský záväzok žalovaného 2/ a tiež nevenoval pozornosť tomu, že nešlo o solidárny záväzok dlžníka a ručiteľa. Poukázal na text dohody z 25. januára 2007, ktorú za žalovaného 2/ podpísal primátor mesta bez schválenia tohto úkonu mestským zastupiteľstvom, napriek tomu, že to vyžaduje štatút mesta. Uviedol, že na podnet poslancov mestského zastupiteľstva mesta z 21. mája 2008 celý prípad preverila Okresná prokuratúra Trebišov. Vo svojom stanovisku z 22. septembra 2008, č. j. Pd 81/08-23 konštatuje, že postup primátora pri uzatvorení dohody o ručení považuje bez schválenia mestského zastupiteľstva za nezákonný a odporučila, aby bola podaná žaloba na súd o vyslovenie neplatnosti dohody o ručení z 25. januára 2007.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 2/ žiadal dovolanie odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie podľa § 238 O.s.p. prípustné. Je toho názoru, že namietaná dohoda bola uzavretá platne a úmyslom žalovaných 1/ a 2/ pri namietaní neplatnosti predmetných dohôd je zbaviť sa zodpovednosti za hospodárenie samotného mesta, resp. subjektov v jeho zriaďovateľskej pôsobnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že odvolací súd sa dostatočne neriadil ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. a v nadväznosti na to možno konštatovať, že napadnutý rozsudok nemá dostatočné objektívne odôvodnenie, ktoré je podstatnou náležitosťou súdneho rozhodnutia. Ustanovenie § 219 O.s.p. neumožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa bez toho, aby sa zrozumiteľným spôsobom vysporiadal s dôvodmi odvolania. Ak tak urobí, odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom. Žalovaný 2/ v odvolaní namietal platnosť ručiteľského záväzku, bolo povinnosťou odvolacieho súdu sa s touto námietkou náležite vysporiadať, lebo súd prvého stupňa sa s otázkou neplatnosti ručiteľského záväzku vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Odvolací súd však bez akéhokoľvek zdôvodnenia na túto otázku nevzal zreteľ a svoju argumentáciu oprel výlučne o dôvody napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 169 ods. 2 O.s.p. písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa celkom vyhovie návrhu, ktorému nikto neodporoval, alebo uznesenia, ktoré sa týka vedenia konania, nemusí obsahovať odôvodnenie. Uznesenie o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania musí vždy obsahovať odôvodnenie.

Pochybenia sa dopustil odvolací súd, aj pokiaľ ide o návrh žalovaného 2/ na prerušenie konania. Ak mal odvolací súd v úmysle návrhu na prerušenie konania nevyhovieť, mal v zmysle citovaného ustanovenia, platného v čase konania, rozhodnúť o zamietnutí návrhu uznesením a rozhodnutie odôvodniť. Odvolací súd o návrhu vôbec nerozhodol, takže žalovaný 2/ nepozná dôvody, prečo odvolací súd konanie neprerušil do skončenia konania o určenie neplatnosti dohody o ručiteľskom záväzku, vedenom na Okresnom súde v Trebišove pod sp. zn. 14C 162/08.

Týmto postupom odvolací súd odňal žalovanému 2/ možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Na základe uvedeného dôvodu dovolací súd v zmysle ustanovenia § 243b ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou odvolacieho súdu rozhodnúť o návrhu žalovaného 2/ na prerušenie konania, následne vo veci rozhodnúť a v rozhodnutí sa zrozumiteľne vysporiadať s dôvodmi odvolania.

**P o u č e n i e:** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. augusta 2009

**JUDr. Anna Marková, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.